

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

De Fructibus Qui Ex Consideratione vulnerum Christi hauriuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

to regno suo speciali edicto promulgato, sacra Christi vulnera singulari religione ac pietate coli voluit. Causa hæc fuit. Cum aliquando cum Mauris congressurus esset, illosque pluribus Regibus in auxilium vocatis, numero militum & robore longe superiores esse animaduertens, animo hæsitare cepit an cum illis manus confereret. Cumque dubius animi quid ageret non satis explicaret, apparuit ei Christus, sacris quinque vulnerum stigmatibus insignitus, quavis ratione animo confirmatus, prælium cum dei hostibus iniit, illisque prostratis victor domum rediit. Inde factum est, ut Portugaleses in armis suis ad perpetuam memoriam, quinque vulnera gestant.

DE FRUCTIBVS QVI EX CON-

sideratione vulnerum Christi
hauriuntur.

CAP. II.

S. Bonaventura (neque id sine ratione) affirmat nullum esse in presenti vite exercitium, quod hominem ad altiorem perfectionis gradum sublimare valeat, quæ medi-

meditationem & considerationem virtutum & exemplorum Christi: eorum precipue, quae in sacratissima passione sua nobis praesunt. Ratio est: quia exempla virtutum à Christo in peressione sua ostensa, potentissima sunt & perfectissima. Nullus enim unquam in mundo extitit, qui tam profunda humilitate, tam ardenti charitate, tam prompta & perfecta obedientia, tam constanti patientia praeditus fuit, quàm DEUS FILIUS. Haec autem virtutes pia mentis reflectione à nobis, consideratae & animo operatae, tres admirandos in nobis produciunt effectus. Primus est. Animos meditantium ad earundem virtutum amorem accendunt: ex hoc autem amore desiderium eas acquirendi, & infatigabile studium pro iisdem adipiscendis proficiscitur. Secundus est. Eadem virtutes fiunt illis arma validissima, quibus se cōtra vanitates ac deceptiones fallacis huius mundi muniant ac tueantur. Qui enim ex vna parte considerant DEUM FILIUM in hac vita humilem, pauperem, obedientem & patientem extitisse: ex altera verò mundum hunc superbū, arrogantem, atque diuitiarum & honorum cupidissimum esse cernunt, facile sibi persuadent, mundum ex inanitate atq; mendacitate conflatum esse, suosque amato-

res decipere; quandoquidem illis, quæ
Christus æterna Patris sapientia, ideoque
falli non valens, elegit, contraria sedatur.
Ex virtutibus igitur Christi consideratis,
mundi contemptum animo concipiunt,
adeoque vitia illius medullitus deestantur
& fugiunt.

Tertius est. Virtutes illæ, attenta medi-
tatione pertractatæ, animos meditantium
ad Christi amorem inflammant; vir-
tus enim tantæ fortitudinis est, ut etiam
in hostibus conspecta diligatur. Qui au-
tem Christum Dominum (vni patet) di-
ligunt, omnia extra ipsum facili negotio
aspernantur, uti experientia luce clarius
demonstrat. S. Bernardus ut nos ad medi-
tationem virtutum Christi induceret, affi-
mat eum hominem in adipiscendis vir-
tutibus frustraneo labore consumi, qui
alibi se illas inuenturum speret, quam in
Domino virtutum, id est, in C. H. B. S. T. O.,
qui est absolutissimum omnis
perfectionis exemplar, temperantiæ
regula, & illustre patientiæ vexil-
lum.

Ad imitandum vero diuinum hoc ex-
emplar, duo nobis necessaria sunt, quæ
DEVS Moysi ostendit, quando Exodi

cap. 25. sic ait: *Inspice* 3. & fac secundum
 exemplar quod tibi in monte monstratum est.
 Quae verba nobis etiam dicta sunt. Exem-
 plarem quod nobis imitandum propo-
 nitur, est CHRISTVS, crucifixus in
 monte Calvariae. Hunc vt imitemur, primo
 necessarium est *inspicere*, id est considerare
 ac meditari opera & virtutes quas CHRIS-
 TVS in passione sua exhibuit. Deinde
 facere, & operari quantum fieri potest, se-
 cundum CHRISTI virtutes, quemad-
 modum ipse apud Ioannem capit. 12. mo-
 net, *Exemplum*, inquit, *dedit vobis, ut quemad-*
modum ego feci, ita & vos faciatis. Est & alius
 orationis mentis fructus, nimirum quod
 hominem ad DEUM & rerum caelestium
 amorem inflammet, vt S. Augustinus
 testatur super illis Psalmistae verbis, *Psal-*
mo 3. In meditatione mea exardescet ignis. Hoc
 autem verissimum esse, non difficulter
 probatur. *mihi, misericordiam*
 Qui enim attentè secum expendit, quae
 DEVS sui causa fecit, & quae CHRISTVS
 in vita & passione sua, vt nobis caelestia
 regna conquireret, toleravit, fieri non
 potest quin amore in DEVM inflammetur,
 & in CHRISTVM totus transfor-
 metur. Imo illa sola consideratio, quod

DEVS prius nulla ad hoc impulsus
 necessitate dilexerit ad cor, quod etiam frigidissimum, inflammandum sufficit. Quid autem fiet si secum reuoluat, Christum DEI filium pro nobis ignominiosissimam mortem, cum tantis cruciatibus subire voluisse. Quis non totus amore flagret in contemplatione horum excessu diuinae caritatis? Quis diuina precepta & legem Christi, non ex amissim seruet & exequatur, quia horum impletio, est certum amoris in DEVM argumentum?

Et hanc reor potissimam esse causam, cur Demon totijs ac rationibus, rationem mentis impedire conetur, eique sese addicere volentibus, tam varias difficultates obijciat, vt animum abijciant, & eam omnino relinquunt. Videt enim per Meditationem, ad Creatoris sui amorem, homines inflammati. Videt illam esse certissimum ad perfectionis Christianae consecutionem medium: illa enim efficit vt vicia odio habeantur, virtutibus vero acquiescendis opera impendatur. Ideoq; saluti & perfectioni nostrae inuidens, omnem lapidem mouet, vt eam impediatur, aut si possit, omnino ab hominum mentibus tollat. Eodem artificio vitur in Confessione: qua cum apprimè necessaria sit omnibus in peccato mortali

DE V. VVLER. CHRISTI. 81

mortalis existentibus, nihilominus peccato-
toti eam adeo difficilem & verecundam
esse persuadet, vt sapienter eam vel om-
nino deserat, vel certe non recte instituat.
Sed qui hac ratione ab inimico se circum-
uenti patiuntur, nimis angusti animi sunt;
Itaque sero rem ipsam experientur, in-
uenient vtique nec confessionem, nec ora-
tionem mentis difficilem esse homini ad
venagendum prompto & deliberato.

DE HODIS, SEQUENTES
*meditationes cum fructu insti-
tuendi.*

CAP. III.

¶ Us est hoc loco præsупponere ali-
quid, quod vero verius esse nemo in-
hietas ibi: nimirum: Eum qui in oratione
mentis contentus est solum Dominicę pas-
sionis mysteria considerare, & intellectu
tantum circa quinque Christi vulnera, vel
alia passionis & mortis eius puncta ratio-
cinari, fructum perfectum, inde non perci-
pere: quamuis magnum ex ijs gustum &
consolationem hauriat, hoc enim aliud
nihil est, quam mensam varijs & exquisitis
d s. epulis